

25. De første Prygl, vi i Skolen fik.

Allegretto.

H. E. Krøyer.

p

1. De før-ste Prygl vi i Sko-len fik, det var for ver-bum a - ma - re. O,

lad os ej glemme, o, lad os ej glem-me, o, lad os ej glem-me vor Gram-matik. Selv

Rek - tor bød os at ta - - ge Va-re for Fejl i det let - - te

f *ritardanto* *mf*

ver - bum a - ma - re, for Fejl i det let - te ver-bum a - ma - - re, for

f

Fejl i det verbum a - ma - - re, for Fejl i det verbum a - ma - - re.

2. Enhver, som er iblandt os her,
ej glemmer verbum amare!
enhver af os har sin Pige kær;
bort, kolde Bryst! af vor varme Klynge,
ifald du ej kan af Hjertet synge: Amo.

3. Med Pigen har vi den skønne Skik
at repetere amare
og drukne Sorgen i hendes Blik;
til Døden elske vi ømt vor Pige,
da kan vi i Døden jublende sige: Amavi.

4. Selv naar vort Øje paa sprængt Blad
ser ej et Ord om amare,
en Aand dog smiler til os saa glad;
og vil I vide, hvi Bog vi lukke,
da maa med Supinum Hjertet sukke: Amatum.

5. Vor Lektie fra vore Drengaar,
det gamle verbum amare,
saa dybt i Hjerte og Hjerne staar,
at vi skal juble i hele Livet,
in infinitum Infinitivet Amare.

C. Wilster.